

981 וארא

כניסת השבת: 16:40

יציאת השבת: 17:32

רבנו תם: 18:05

ע"פ אופק ת"א

כח' בטבת התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

אמונת עשרת המכות

ורואה את כי הסלון הפוך ומבולגן, ואף אשתו לא הכינה ארוחת ערב - סימן שהוא לא עשה כלום עם כל הידיעות שיש לו בתורה, ולא הבין את המטרה שלהם. הוא לא הבין שה' היושב על כסא הכבוד ציווה שהיום הוא יגיע לבית ויראה את הכל מבולגן, בלי ארוחת ערב - כי זה רצונו יתברך, ממרומי כסא הכבוד!.

ומי שלא מאמין בזה - מה יש לו לעשות בעולם הזה?
שהרי כל מטרת בריאת העולם בשביל התורה (רש"י בראשית א,א), וכל מטרת נתינת התורה היא בכדי שיגיעו ישראל לאמונה בה' בכל צעד ושעל! ה' עשה שלא אמצא את הנעליים שלי, ה' עשה שיכעסו עליי, שאפסיד סכום כסף. ה' אני מאמין בך ומודה לך!.

בשיעור השבועי ביום שישי, סיפר הרה"ג הרב אהרון בוטבול שליט"א, חתנו של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, את המעשה המיוחד הבא שאירע עמו: "היה זה לפני כמה חודשים. ביום בהיר, אני מקבל שיחת טלפון מיהודי יקר המבקש ממני להיות סנדק לבנו הנולד לו בשעה טובה ומוצלחת... - המשך בעמוד 3 -

בפרשת השבוע מתחיל הלימוד הגדול ביותר לעולם מיהו אלוקים. בורא עולם מראה לעולם כולו את יכולת השליטה שלו בכל חלקי הטבע: בצומח, בחי, בדומם ובבני אדם, על ידי נתינת עשרת המכות למעצמה הגדולה בעולם דאז - אימפריית מצרים השולטת על כל העולם. "וידעו מצרים כי אני ה' בנטתי את יְדִי עַל מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם" (ה'ז) - מבטיח הקב"ה, ומכה ברודן השולט על כל העולם - פרעה. לכן, חוקק הקב"ה בעשרת הדברות לכל הדורות, את המשפט הפותח והמוחץ: "אני ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" - על פי הטבע לא היתה אפשרות לעם ישראל, הקטן והמושפל לצאת מהשעבוד הנורא והקשה שעשה להם פרעה, אלא רק על ידי מלך מלכי המלכים, המושל בכל. ומאז ועד היום, בעשרת הדברות של כל יהודי מזכיר לנו ה' את האמונה והידיעה החזקה שהוא לבדו מנהל את כל הטבע בשביל היהודי.

כותב רבנו בחיי זצ"ל בספרו 'כד הקמח': "עיקר התורה היא האמונה, שיאמין שיש לעולם בורא נמצא יחיד, והוא משגיח במין האדם, בכלל ובפרט". כל העולם נברא בשביל התורה, וכל התורה היא בשביל שתאמין בה'. יצאת משיעור תורה ולפתע עצר אותך שוטר וצעק עליך, עליך להאמין כי אני שלחתי אותך אליך, ואני זה שביקשתי להוציא ממך את הסכום כסף הזה לטובתך. זה לא הוא בכלל! אם אתה כועס ונשבר - לא הבנת את המטרה של השיעור תורה שהיית בו!.

הגיע רכב שחם אותך ביציאה מהבית ולכן התעכבת ואיחרת לתפילה או לשיעור - זה אני שלחתי אותך, כי יש לי פה סיבה גדולה וחשובה, ואני רק בודק את האמונה שלך! אדם יכול להיות בקיא בכל סדר קודשים וטהרות המסובכים, ולהיות בקיא בחינוך ילדים ובשלום בית - אך אם הוא מתעצבן וכועס כשהוא בא לבית

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרן אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. הרצל דואק בן מאיר.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה יאיר חיים בן ענבל שרה

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוזל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. רוויה בת ולרי. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

הרב בן ציון מוצאפי שליט"א

באיזה מקום בתפלה צריכים לכוון ולהתמקד יותר בימי השובבי"ם?

תשובה: בברכת "תקע בשופר" להתמקד ולכוון ביותר, יש כוונה פשוטה של שם קדוש שאסור להגות אותו, אלא רק באותיותיו, והוא אחד מע"ב (72) שמות של אבינו שבשמיים, והוא שם **ה, ב, ו.** וע"י כוונת שם זה זוכה האדם לאסוף את כל הניצוצי קדושה שהתפזרו מימי אדם הראשון ועד עתה.

ולכן, כשאומר בברכת 'תקע בשופר' את המילים: "וקבצנו מהרה יחד מארבע כנפות הארץ", יכוון באותיות שלפני הסיום את השם היוצא מהם, ויוסיף לחשוב שהוא גם אותו שם היוצא מראשי תיבות הפסוק: "ח'ל'ל ק'לע ו'ק'אנו". ואם יכול לכוון גם בסיום הברכה: "מקב'ץ נדח'י עמו' ישראל", כל אות שלישיית. וע"י כך פולט את אשר בלע השטן. וכן כתב רבנו מאיר פאפירש ז"ל בספרו אור צדיקים (סי' ב' שער התפילה מא).

רבינו חיים פלאג'י בספר זכירה לחיים (אמור פרשה כט) כתב כי שם זה מסלק יצר הרע, ובספרו נפש חיים (ת, לו) הוסיף שמסוגל לחכמת התורה ולפרנסה.

הלכות והליכות

מתוך ה"ילקוט יוסף"

שאלה: הגישו לפניי מנת דג, ולאחר כמה דקות מנת עוף. האם חובה עליי ליטול ידיים? ומה הדין אם אכלתי את הדג עם מזלג?

תשובה: סיים לאכול דגים בסעודה, ורוצה לאכול כעת בשר או עוף - חובה ליטול הידיים, משום שקשה לצרעת, ו'חמירא סכנתא מאיסורא'. וגם בזמן הזה יש להקפיד בזה. ומלבד נטילת הידיים, צריך לשתות משקה ולאכול מעט פת בין הדגים לבשר והעוף.

אולם, האוכל דג ע"י מזלג, וידיו נותרו נקיות, ורוצה אח"כ לאכול בשר - יש אומרים שאין צריך ליטול את ידיו, כיוון שלא נגע בדג ביד, ויש חולקים. ולהלכה - אפשר להקל בדבר זה שלא ליטול. אולם, אם אוכל דג שיש בו עצמות דקים, והוצרך להוציאם מפיו, וממילא נוגע בדגים בידי, צריך ליטול ידיו, להדיח פיו במשקה, ויאכל מעט פת.

ולנטילה זו בין בשר לדגים נקראת מים אמצעיים שהם בגדר חובה, וצריך לנגב את ידיו כמים ראשונים. וראוי להקפיד לכתחילה שלא ליטול מים אמצעיים על קרקע. ויש אומרים שבמים אמצעיים צריך ליטול דוקא ממים, ולא משאר משקים, ולא דומה למים אחרונים שאפשר ליטול בכל המשקים. ויש חולקים, ובשעת הדחק, כשאין לו מים יכול ליטול מים אמצעיים בשאר משקים.

אדם האוכל עוף או בשר יכול לשבת באותו שולחן ליד אדם האוכל דגים, ואינו צריך לעשות הפרדה, כיוון שחמירא סכנתא מאיסורא, אין חשש שיבואו לאכול אחד מהצלחת של השני.

לצבוע את הרוחניות

להתפלל לישועות... איזה יום שמח שיש תפילת ראש חודש עם הלל... כמה מתוק היה הלימוד של השיעור...". הילד רואה את הרגש, ואנו אף מספרים לו מה החשיבות של המצוה או הלימוד שהוא עושה כעת, ומה הוא פועל בשמיים. מעל הכל עושה סיפור על צדיק באותו נושא.

בנוסף, הורים רבים לא משתפים את ילדיהם בערכים שלהם ובמסירות הגדולה שלהם לערכים אלו. וחבל... מה הם כן רואים? את רגשותינו הגשמיים: את הכעס כשדלק מזגן בחדר ריק, הם רואים צער כשנשבר אגרטל יפה, הם רואים שמחה כשהגיעו הכיסאות החדשים, אבל הם לא רואים את השמחה כשהצלחנו לעמוד בניסיון, ולא ויתרנו על תפילה בציבור. הם גם לא יודעים כמה סיפוק יש בנו, שברוך ה' אנו עומדים לסיים מסכת נוספת במסגרת 'הדף היומי', או כשנמנענו מלספר 'לשון הרע' שעמד על לשוננו... הבת לא יודעת שאמא עמדה בניסיון ולא קנתה בגד למרות ההופעה המושלמת והמחיר המפתה, רק משום שהוא לא בדיוק לפי גדר הצניעות. היא גם לא רואה את התפילות החמות של אמא, כשהילדים במסגרות הלימודים. את זה עלינו לשתף את הילדים, והדבר יעשה עליהם רושם גדול ביותר!.

מתוך המנויים של 'לגדל' עם הרב פנחס ברייער שליט"א

איך ננחיל רגשות רוחניים לילדינו? בואו ושמעו כמה זה חשוב: תחילה עלינו להבין, כי חשוב עד מאד לכל אדם שהחיבור הרוחני שלו לתורה ולמצוות, ולכל דרך ה', יהיה חיבור רגשי, ולא רק חיבור מעשי פשוט של עשיה בלבד. מדוע? כל אדם חי הוא אדם עם רגשות: אוהב, שונא, כועס, צוחק, שמח ועצוב. אדם אינו רובוט נטול רגש.

לפיכך, אם חיינו הגשמיים: בית, עבודה, אוכל ומשחקים יהיו חוויתיים ומלאי רגש, אך עולמנו הרוחני: תפילות, ברכות, מצוות ולימוד יהיו ללא רגש, אלא יבשות, הרי שברור מעל כל ספק כי לא תהיה לילד או למבוגר משיכה ורצון עז לקיימם, וממילא, כאשר יגיע ניסיון קל, לא יהיה בנו כח לעמוד בו. אין לנו שום סיכוי לנצח.

היצר הרע נותן היום הכל ב'צבעוני' וב'תלת ממד', ולא ייתכן שרק בעולם הרוחני יישאר הכל שחור לבן. חייבים להכניס צבע וחיות (רגשות) בחיינו הרוחניים. לכן אין ספק, שאם אנחנו רוצים ילדים ספוגים ברוחניות, עלינו לחבר אותם גם רגשית לחוויות רוחניות.

איך עושים זאת? מכניסים רגש למצוות ומשתפים את הילדים בהם: "איזה כיף, היום נוסעים לקברות צדיקים

אמונת עשרת המכות

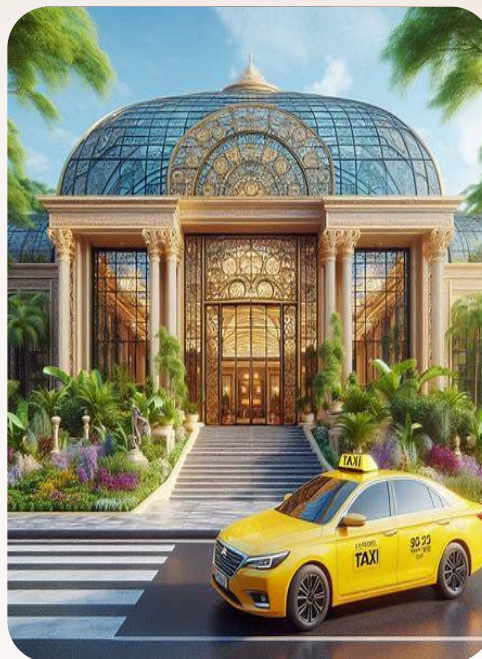
בשביל להתחיל בברית". "מה זאת אומרת?", שאלתי בתמיה ובלבול, "אמרתי לך שלום וחייתי באולם זמן רב, ולבסוף עשית את הברית עם סנדק אחר? על מה אתה מדבר?". היהודי שמע את דבריי ואמר: "אני מתנצל כבוד הרב, אך הברית מתעכבת ומחכה עד שהרב יגיע. לא ראיתי את הרב ולא התחלנו בברית".

ואז לפתע 'נפל לי האסימון'... כשהגעתי לאולם, לא שמתי לב, אך היו שתי כניסות ואני נכנסתי לכניסה הימנית, ממנה יצאו ונכנסו אנשים רבים. אך ליד כניסה זו, היתה כניסה נוספת של ברית אחרת שנערכה במקביל, של משפחה אחרת. כעת, אני מבין את הכל... בטעות נכנסתי לאולם השני, שם לא הוזמנתי ולא ביקשו ממני להיות סנדק. אבי הבן שראה אותי, האיר לי פנים כמו כל אדם, ואף ספק אם הכיר אותי, ולכן הם עשו שם את הברית עם סנדק אחר. אך מה אעשה כעת... בברית המקורית אשר אליה הוזמנתי כולם מחכים, ואני כבר נמצא באמצע כביש מהיר בדרך לשיעור תורה קבוע.

פניתי לאבי הבן בבקשת סליחה מעומק הלב: "אוי ואבוי, אני ממש מצטער. נכנסתי לאולם הלא נכון בטעות, אך הכל משמיים. אמור נא לי בבקשה, האם יש מישהו אחר שיכול להיות סנדק במקומי? האם תוכל לומר לאביו, הסבא של הנכד, שיהא סנדק במקומי? שכן אני מאחר לשיעור תורה גדול וקבוע...". "זה בסדר כבוד הרב, אל תטרח במיוחד", הוא אמר, "שיעור תורה קבוע זה יותר חשוב, אני כבר אסתדר, אבא שלי ישמח לשמוע שהוא הסנדק". שמחתי מאד לשמוע שהוא מסתדר, והמשכתי בדרכי. כל המעשה הזה היה מוזר לי עד למאד, אך חזרתי ושיננתי שהכל נעשה בהשגחה פרטית מהשמיים לטובה.

אחר, ואפילו לא מתייחסים אליי ולא אומרים לי שום דבר בעניין.

האמת, שלא כעסתי ולא נפגעת, נעמדתי בין כל הקהל, והקשבתי לברכות של המילה, אשר כידוע היא שעת רצון גדולה, בה אליהו הנביא בעצמו נמצא. מיד כשהסתיימה המילה, רצתי מהר אל מחוץ לאולם, ועליתי עם הנהג לרכב, בכדי להספיק להגיע במהירות לשיעור תורה קבוע שאני מוסר באחד המקומות בארץ.

לא הספקתי אפילו להיפרד מאבי הבן, כיוון שהכל שעטו לעברו בשמחה, ואני הייתי חייב להגיע בזמן לשיעור הבא. נכנסתי לרכב והייתי תמה מאד: הגעתי במיוחד מירושלים, אבי הבן חיך אליי ושמח לראותי, והנה בעשיית הברית הוא העלה מישהו אחר להיות סנדק. אין לי בעיה עם זה, אך מדוע קראת לי לבוא ולעצור את עיסוקי הרבים?

השתדלתי לקבל זאת באהבה, וידעתי כי כל מה שה' עושה הוא רק לטובה. והנה, לאחר כרבע שעה, בעודנו נוסעים אל איזור אחר בארץ למסור שיעור תורה אני מקבל טלפון בהול. "שלום כבוד הרב, מדבר אבי הבן", אמר הקול בצד השני של השפופרת, "היכן הרב? כל האורחים ממתינים, ואנו מחכים שהרב יגיע

לא הכרתי אותו אישית, וברכתי אותו בברכת מזל טוב. הוא נתן לי את היום והשעה של הברית מילה, ואמר שמחכה בכליון עיניים שאהיה הסנדק לבנו. שמחתי מאד מהבקשה, שכן זו זכות גדולה להיות סנדק בברית מילה, אשר מעלתו כמעלת המזבח המכפר על עוונות עם ישראל, וכל עוונותיו נמחלים. כידוע על רבים מגדולי ישראל בכל הדורות שהיו 'רצים' לשמש בסנדקאות כמעט מידי יום.

והנה, הגיע היום. הנהג חיכה לי מתחת לבית, ויצאנו מירושלים לעבר איזור הצפון, נסיעה ארוכה מאד, בכדי להגיע לאולם. ב"ה הגעתי למקום, ירדתי מהרכב ועשיתי את דרכי אל האולם. בכניסה לאולם, אני רואה כבר אורחים ובני משפחה רבים העטורים ולבושים בבגדים חגיגיים, ואני, שאינני מכיר את בעלי הברית או המשפחה, נכנסתי פנימה, ובעזרת כמה אנשים טובים, הגעתי אל אבי הבן. בירכתי אותו בשמחה בברכת 'מזל טוב', ואמרתי לו כי אני יושב פה בצד, וכי ברגע שהוא יצטרך אותי - אהיה מוכן. אבי הבן הנהן בראשו בשמחה, והמשיך בקבלת האורחים הרבים שהגיעו.

לביתניים, ישבתי בצידי אחד השולחנות, כשאני עוסק בלימוד התורה. והנה, לאחר כמה דקות, מכריזים באולם כי הקהל כולו מוזמן להתאסף אל מרכז האולם, על מנת להתחיל בברית המילה. סגרתי את הספר ועשיתי את דרכי בהתרגשות לעבר כסא הסנדקאות.

אלא שלפתע, נדהמתי לגלות כי הדברים מתנהלים אחרת. אל כסא הסנדק עלה יהודי מבוגר, עטור בטלית ותפילין, כנראה שהיה זה סביו של הרך הנולד, המוהל עמד לצידו, ואבי הבן החל באמירת הפסוקים והברכות.

לא הבנתי מה קורה פה: הזמינו אותי במיוחד מירושלים על מנת לשמש כסנדק, ולפתע עולה מישהו

ומסובב הכל בצורה המושלמת, וכי כל אדם מקבל את המגיע לו משמיים בצורה מדויקת. ובנוסף, עלינו לשים לב, כמה חשוב לכבד את הורינו, בעיקר כשהם מצפים ומחכים".

"ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלוקים וידעתם כי אני ה' אלוקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים" (שמות וז), כל מכות מצרים כדי שתדע גם היום שאני עושה הכל!.

סיפר הרה"ג הרב אייל עמרמי שליט"א: "סיפר לי יהודי שזכה לחתן את בתו לאחרונה: הוא סגר אולם מפואר, התזמורת ניגנה, האורחים הגיעו, והחופה היתה צריכה להתחיל בשעה מוקדמת ב-19:30. הגיעה השעה, אך אי אפשר להתחיל בחופה. למה? הרב המסדר את החופה והקידושין לא הגיע. כל המסמכים של הכתובה ושאר הפרטים של הזוג נמצאים אצלו, ועד שהוא לא יגיע אי אפשר להתחיל את החופה. התקשרנו, וחיכינו, אך לא ידענו שה' שולח לנו כאן ניסיון גדול. הוא מספר לי כי הרב הגיע לאולם רק ב-23:00 בלילה. עד אז, הרבה מהאורחים כבר הלכו, ורק לאחר החופה הוציאו מנה ראשונה והתחילו בריקודים.

"כבוד הרב", הוא אמר לי, "השתדלנו בכח הכח לקבל זאת באהבה ולא לכעוס, רק בזכות השיעורים שלך שהכל זה ה' והכל בהשגחה פרטית לבדוק את האמונה. פעם הייתי חושב שהוא הרס את החתונה של בתי, והיום אני יודע שה' הטוב עשה זאת להציל את בתי ובעלה מגזירות קשות, וכיפר להם על צער גדול שיכל להיות להם, בזכות האמונה בעיכוב החופה". זו המטרה של פרשיות השבוע הללו!

הרגשתי כי הכל התהפך ברגע אחד, מיגון לשמחה, מעצב לאורה. עליתי על כסא הסנדקאות וזכיתי להיות הסנדק לנכדי האהוב, ומחלתי לבני וכלתי בלב שלם על הצער הרב שהיה לי כל אותו זמן. על כן, התקשרתי להודות לך, שבזכותך זכיתי לדבר הזה, ונותר השלום במשפחתנו על כנו", הוא חתם.

היית בהלם גמור לשמוע אותו. כעת הבנתי את הכל: הקב"ה, אב

הרחמים, נתן לי להיכנס בטעות לאולם אחר, ובכל הזמן הזה לא שמתי לב לטעות, ואף אחד לא התקשר לברר היכן אני ומדוע לא הגעתי עד כה. רק כשעזבתי את המקום וכבר הייתי רחוק, התקשרו אליי והבנתי את הטעות, כשכל זה היה בשביל שיזכה אותו אבי הבן במצוות כיבוד הורים החשובה, לכבד את אביו, סב התינוק בסנדקאות.

אין דבר שקורה סתם. בורא עולם "חכם יותר מאיתנו", וכי הוא עילת כל העילות, וסיבת כל הסיבות, ועלינו לסמוך עליו שהוא מגלגל

חלפו הימים ומעשה זה נשכח מזיכרוני. לאחר כמה שבועות, אני מקבל טלפון מיהודי מבוגר: "שלום, הגעתי לרב בוטבול?". "אכן", השבתי. "התקשרתי במיוחד להודות לך על החסד הגדול שעשית בשבילי, שימחת אותי עד למאד", הוא המשיך. לא הבנתי מי מדבר ובמה מדובר, וביקשתי ממנו להסביר את עצמו. ואז הוא פתח וסיפר: "לפני כמה שבועות, נולד לי נכד בשעה טובה ומוצלחת, ובני - הלא הוא אבי הבן, התקשר אליך בכדי שתהיה הסנדק. אני מעריך מאד את הרב, אך בתוך ליבי נפגעתי מאד. כל כך ציפיתי להיות הסנדק לנכדי, וכששמעתי שהוא מזמין מישהו אחר להיות הסנדק הדבר הכאיב לי מאד, אך שתקתי.

כל ההכנות לברית עברו עליי בקושי רב, בעוד כולם מתכוונים בשמחה למעמד, אני מרגיש מבויש ועצוב. האורחים הגיעו לאולם ובירכו אותי בשמחה רבה בברכת 'מזל טוב', ואני מראה להם צהלה בפניי, אך ליבי שותת צער ושבר גדול. אני הסבא ולא אזכה להיות הסנדק? כל חיי ציפיתי וחיכיתי לזה. לפחות, התנחמתי שהרב יהיה הסנדק, דבר שיכבד את המשפחה.

והנה, כשהגיעה שעת הברית, המוהל כבר התייצב בעמדה ורצו להתחיל, אך לא מצאו את הרב. בני הרים שיחת טלפון לרב, ובסיימה הוא ניגש אליי ואמר לי: "אבא יקר, תוכל להיות הסנדק? הרב לא יכול להגיע, אירעה לו תקלה, והוא ביקש אם אוכל להביא את הזכות הזאת לך?". כבוד הרב, אין לך מושג איזה אושר אדיר הציף את ליבי באותו רגע.

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: חיים יצחק בן שרה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה, ציפורה בת מרים. זיווג הגון: שירן בת חוה, הודיה בת רבקה. לע"נ: ראובן בן חנה, מנשה בן יקוט, שלמה בן זכיה.

דיון משפחתי

מתי אדם מכריז: "איני רוצה לעבור עבירה פלונית", ובאמירה זו הוא עבר עבירה? מתוך ופריו מתוק / שמות

לתרומות: בנק פאגי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74. לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה. ניתן לקבל החזר מס

החידה השבועית!
באיזה גלגול הגיע פרעה הרשע, ומי היה משה באותו גלגול?
זאטוטקו וטסאק זאט
לוא שטמ זסט שטמט זאטזאט זסט
זאטזאט זאטזאט זאטזאט זאטזאט זאטזאט

העלון להצלחת החפץ בעילום שם

דפ"ר
צבעים אמיתיים

daniel777achiel@gmail.com

052-7137136

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א